

Kristian Djurhuus

Í morgun bórast boðini av Kristiani Djurhuus, fyrrverandi lögmanni og sýslumanni.

Hóast hoga aldurin fór hann knappliga og mitt í strævnunum arbeiði, soleiðis sum so mangir teirra, id eiga styrki og góð arbeiðsevni, fara.

Kristian Djurhuus var ein av Føroya kendastu synum, og skapti hann sær í lúsværki sínum — sum mest fall á politiska vøllinum — virðing langt út um landamørk okkara.

Ungur gjordist hann sýslumaður og flutti suður á Tvøroyri aftaná at hava virkað nokur ár á fútskrivstovuini í Havn.

Á Tvøroyri legði hann tað politiska stóði, sum hann kom at virka á í útvið 45 ár, fyrst sum sóknarstýrispolitikari og síðan landspolitikari, harav 18 ár í landsstýrinum, men frammanundan hevði hann oll stríðsárin, tá landsnevndin sat fyri landsins leiðslu, havt ein framstandandi leiklut.

Foddur og uppvaksin í somu bygd, sum hesin maður útinti sitt borgarliga starv í, kom hann, id bar ein sjálvsagdan myndugleika og eitt náttúrligt álvarssemi fram í dagin, at festa seg í vitsku mína, kanska serliga orsakað av virki hansara á øðrum oki,

id hevði hansara áhuga, landbúnaðarokinum.

Hann gjordi nógv við jarðarbrúk, og tey hjá sýslumanninum framleiddu væl av mjólk, og tí kom eg sum óviti eitt tíðarskeið at ganga til sýslumannin eftir mjólk, og tá hevði hesin álvarsmaðurin ofta eitt orð til hendan óvitan, sum so gjordi hann til part av síni verð.

Hetta bleiv ikki minni so hvørt ein fekk politiskt medvit og slapp at fylgja tí harða, men spennandi politiska leiki, leiktur varð stríðsárin og árin aftaná, har ein sá fadir sín og Kristian Djurhuus luttaka sum við- og mótspælari, men at siga, at eg kendi hendan mann tá, ber ikki til.

Heimafturkomin í 1970 fall tað í min lut at fáa politiskt samstarv við Kristian Djurhuus í eitt stutt ár, og hesa tíð og seinni hovu vit eitt samskipti, sum eg virði høgt og eri takksamur fyri.

Hetta stóð við til deyðadag hansara, og skiftu vit ofta orð um politisk mál og frægastu loysn teirra tá vit hittust.

Hóast hvør í sínum flokki, fór hetta orðaskifti fram á sakligan og vælmeintan hátt, og ongantíð sat nakad efturi sum forðaði fyri at taka nýggj mál til umrøðu, ja sjálvt slik, sum ongantíð hovuðu verið uppi í ábyrgdartíð hansara, tí so væl fylgdi hann ollum nýggjum, at hann vann sær innlit og gjordi sær meting um tað.

Tíðliga í summar talaðu vit leingi um undirgrundarproblematikk, og avtalaðu at taka spurningin upp aftur í heyst, men hetta bleiv so ikki. Hann gav fegin frá sær av lúsvoyndunum, — langa politiska virksemið hevði

givið honum, og sum árin runnu kendi eg meira og meira vinsemi og góðvild frá hansara síðu.

So seint sum sunnurmorgunin 11. november ringdi hann at ynskja til lukku við valúrslitinum og segði sína hugsan um tær skyldur, hetta úrslit legði á javnaðarflokkinn og undirritaða.

Vælmeint ráð hóast javnaðarflokkurin ikki var hansara flokkur.

Eisini í hesum forinum segði hann seg hava okkurt at leggja aftrat seinni, men unntist mær nú ongantíð at fáa hetta at vita.

Í minningarorðum sínum í kvøld umtalaði Trygve Samuelsen nú farna lögmannin sum ein merkismann í mangar mátar.

Hendan lýsing er grundad á tað umdømi, hann skapti sær í politiska lúsvyrki sínum, har hann mangan mátti standa í andglettinum.

Vit kunnu oll taka undir við hesum og samstundis gleðast um, at honum unntist kreftir til, aftaná strævnun politiskan dag at bróta upp úr nýggjum inni við Rangá, so sum hann eisini gjordi síðsta lúsvdag sín.

At hann fekk karga jorð at bera grøður, er eyðkennandi tey mál og ynski, hann setti sær í samfelagsvirksemi sínum.

Í djúpari virðing fyri góðum minnum um ein samstarvsmann og mótstøðumann.

20. november 1984

Atli P. Dam

Kristian Djurhuus

Mánadagin 19. november 1984 frættu vit deyðsboðini av Kristiani Djurhuus. Hann var stillisliga sovnaður burtur í heiminum við Rangá, nú hann gekk á 90 ári. Hann var foddur í Havn 12. februar 1895.

Tað er fáir politikarar, sum hava verið aktivir í føroyskum politikki, so langt áramál, sum Kristian Djurhuus.

Hann var ofta umstíddur sum politikar. Fyrstu ferð valdur á lögting 19. januar 1932 og afturvaldur hvørja ferð, til hann ikki stillaði upp aftur 8. november 1962. Men í 1966 stillaði hann so upp aftur og varð valdur. Sambandsflokkurin valdi Kristian Djurhuus sum landsstýrismann í tí fyrsta landsstýrinum í 1948, til lögmann varð hann valdur í 1950 og sat í lögmannsstarvinum til 1959. Tá varð hann valdur landsstýrismann, men stillaði ikki upp aftur til lögting 1962. Hann stillaði upp aftur og varð valdur á ting 1966. Aftur í 1967 varð hann valdur sum landsstýrismann og tá Petur Mohr Dam doyði 8. november 1968 varð Kristian Djurhuus valdur til lögmann og sat til nýtt landsstýri var skipað aftaná valið 1970, men stillaði nú ikki upp aftur til lögting.

Umfraamt hevur Kristian Djurhuus havt mong onnur álitisstørv: sóknarstýrslimur í Froðbiar sókn, stýrslimur í Jarðarraðnum, fyrsti nevndarformaður í Tryggingarsambandinum 1949, umframt mong onnur álitisstørv honum vórðu litið til.

Kristian Djurhuus var virkin í øllum, hann tók sær fyri og dugdi at skipa fyri. Hjá manni, sum hevur verið í politiska arbeiðnum so langt skeið og hevur staðið so framarlaga í floksarbeiðnum, sum Kristian Djurhuus gjordi í Sambandsflokkinum, hevur viðhvørt staðið hart á. Kr. Djurhuus var avgjörður sum politikari og mátti til tíðir standa fyri skotum fyri avgerðir, sum ikki altíð vóru væl umtøktar, men sum hann metti vera neyðugar.

Men honum unntist at siggja úrslit av mongum av tí, sum hann hevði verið vit til at leggja lunnar undir í samfelagnum.

Eisini eftir at Kr. Djurhuus hevði lagt frá sær aktiva politiska arbeiðið,

luttók hann í politiske tjakinum, hann var eisin av og á at siggja við ymisk almenn høvi. Við sama brennandi áhuga fyri samfelagsmálum.

Tað eru fáir dagar síðan hann kom við politiskum metingum í bløðunum, um tað sum uppi er í politiska tjakinum.

Tað hava verið tíðarskeið, tá Javnaðarflokkurin hevur havt politiskt samstarv við Sambandsflokkinn. Undan sum eftir heimastýrisskipanin tók við.

Vit sum komu at samstarvast við Kristian Djurhuus í lögtingi og í landsstýrinum kendu hann sum ein góðan samstarvsmann og formann í landsstýrinum, virkin og áhugaður. Hann er tann, sum hevur sitið longest í landsstýrinum, samfull 18 ár.

Tað eru nokur ár síðan konan, Margreta doyði. Frá árunum í landsstýrinum havi eg mong góð minni um hjúni Margretu og Kristian, hsi hjún, sum meira enn onnur komu at standa í andglettinum í einum skeiði í Føroya søgu, sum kravdi mikið av teimum, sum stóðu fremst.

Vit lýsa frið yvir minnið um Kristian Djurhuus.

J. Lindenskov

Fylg við,
hvat hendir

tíðindablaðið
sosialurín

Fyrrv. lögmaður Kristian Djurhuus farin

Tað kom mongum dátt við, tá id týsmorgun frættist, at Kristian Djurhuus, fyrrverandi lögmaður Føroya, knappliga var deyður í heimi sínum náttina. Hann hevði verið til verka dagin fyri, sum tann idni jarðarbrúkari hann alla sínar dagar var.

Liv Kristian Djurhuus var knýtt at politikki frá yngstu árum, ikki er ov nógv sagt, at hesin maður var ein av grundstøðum sambandsflokksins, sum hann tænti bæði væl og virðiliga, og tað vilja sjálvt politisku mótstøðumenn hansara viðurkenna. Hann var 89 ára gamal, nú hann so knappliga doyði, borin í heim í Árstovu í Havn 12. februar 1895, men lúsvyrki hansara kom at vera í Suduroynni, har hann aftaná stutt skifti at hava havt stovr á posthúsinum og sorinskrivarastovuini í fodbýi sínum. Hann gjordist sýslumaður í Suduroynni longu í 1920 og búsettist á Tvøroyri. Limur av kommunustýrinum í Froðbiar sókn gjordist hann í 1926 og fram til 1934, var eitt skifti eisini formaður, og limur av Føroya Løgtingi kom hann at vera í 1932. Hann var lögtingslimur fleiri skifti — eisini formaður fleiri ferðir — til hann legði frá sær, tá id aldurin fór at merkjast.

Mong álitisstørv hevði Kristian Djurhuus sum vera man, tí álít vann hann sær millum fólk flest um allar oyggjarnar. Hann hevði tiskil eisini almenn álitisstørv: hjá Føroya Sparikassa, valuklutryggingini, hjá danska partafelagnum Trolle og Rothe í Keyppmannahavn, formaður í búnaðarraðnum og formaður í Tryggingarsambandinum Føroyar 1940-49.

Í stríðsárunum vóru stór krav reist til idni og arbeiðsevni hansara, hann var soleiðis á uttanlandsferðum til Onglands, har hann við hegni samráddist við bretska stjórnina um figgarviðurskipti landsins í teimum truplu tíðum, og aftaná stríðsárin ferdadist hann eisini ofta uttanlands í almennum orindum, m. a. til Washington og New York. Í fiskivinnumálum rokt hann Føroya áhugamáli sum t. d. í »Danmarks Fiskeri- og havundersøgelser».

Men tað var ikki minst sum menniskja, at Kristian Djurhuus var virður, hann var góður at eiga sum vin. Orðhildin og trúgvur var hann og altíð hampilgur í sínari meðferð. Teir, id ikki samtyktu við Kristiani við Rangá, kundu kortini ikki annað enn virðismeta hann fyri hesar eginleikar. Hann var heiðraður bæði av kongi og hevði eisini útlendsk heiðurstekin — og tað hevði hann uppi-borid.

Friður veri við minni hansara.

S-n.